

Sasso Montanari uit Steenberg: gepolijste edelstenen

STEENBERGEN - Een hoop met stenen. Dat is de grove vertaling voor Sasso Montanari, de naam van het 24 leden tellende Kamerkoor uit Steenberg. Tijdens het concert, dat het koor gistermiddag in de plaatselijke Gummaruskerk gaf als afsluiting van het eerste lustrum, bleek dat het koor bestaat uit fijn gepolijste edelstenen. In alle partijen, vooral bij de sopranen, zit de gelijk zangmateriaal waarmee dirigent Wim Boer tot op heden uiterst discreet is omgegaan. Misschien mag zelfs gesteld worden dat Boer zelfs iets té voorzichtig is geweest, waardoor de zang over het algemeen aan de introverte kant bleef.

Iets meer uitbundigheid zou enerzijds de expressie ten goede komen, anderzijds sloot de introverte benadering rimpelloos aan bij de keuze van het serieuze programma.

De als boetedoening bedoelde Cantate 'Aus der Tiefen ruf'ich, Herr' van J.S. Bach en het Requiem van G. Fauré zijn in feite hele ernstige werken als het om een jubileumviering gaat. Zij werden echter zo verfijnd en sprankelend uitgevoerd door het koor, het Dordts Kamerorkest en solisten dat het een puur genieten werd van doorleefde muzikaliteit.

Het jonge koor Sasso Montanari heeft met deze uitvoering zijn naam definitief gevestigd. Al dadelijk in de eerste Sinfonia Aus der Tiefen toonde het koor de doorleefde diepgang en innerlijke muzikale beschaving die kenmerkend waren voor het hele concert. De altpartij klonk echter nog wat timide.

In het daarop volgend Andante ging bariton Frank Hermans serene in duet met de prachtig vertolkte hobopartij. Hermans bena-

KLASSIEKE MUZIEK

Gehoord: Lustrumconcert door Sasso Montanari op 4 november in de Gummaruskerk in Steenberg o.l.v. Wim Boer.

door **Monique Meeuwisse**

derde deze solo muzikaal vanuit de passende natuurlijke eenvoud die ook de dirigent beoogde. Dit ondanks het feit dat zijn stem eigenlijk aan de lichte kant is voor deze baspartij. De cantus firmus Erbarm dich door de sopranen smolt als een warme symbiose samen met dit duet en de basso continuo.

Tenor Arco Mandemaker gaf blijk van overtuigende zeggingskracht in Meine Seele.

Na de pauze klonk een mooi zangerige legato in de punctuele verfijning van de bekende Cantique de Jean Racine van G. Fauré. Het absolute hoogtepunt van het concert vormde de intense vertolking van het Requiem dat Fauré volgens eigen zeggen componeerde voor het plezier. Doch de serene mystiek in dit werk doet vermoeden dat er een diepe religieuze beleving aan ten grondslag moet hebben gelegen. Deze kwam bijzonder tot uiting in de intense uitvoering van Sasso Montanari.

In de gepassioneerde gezongen solo Pie Jesu bleek het koor bovendien een groot zangtalent te hebben in de sopraan Marianne Boer. Even dreigde zij overmand door nerveuze perikelen het requiem op te houden, maar toen zij eenmaal zong, klonk zij als een engel. Met deze zo puur gezongen Pie Jesu kan zij zich met menig beroepszangeres meten.